

Kurdesz

Muzyka: autor nieznany
Słowa: Franciszek Bohomolec (1720 — 1784) *
Opracowanie: Tadeusz Maklakiewicz

Wesolo

mf
Każ przy - nieść wi - na, gos-po-da - rzu mi - ty!
mf
Każ przy - nieść wi - na, gos-po-da - rzu mi - ty!
mf
Każ przy - nieść wi - na, gos-po-da - rzu mi - ty!

mf
Bo - daj się tro - ski ni - gdy nam nie śni - ty.
mf
Bo - daj się tro - ski ni - gdy nam nie śni - ty.
mf
Bo - daj się tro - ski ni - gdy nam nie śni - ty.

mf
Sia - daj - cie wszy -scy wo -ko -to tu z na - mi.
mf
Sia - daj - cie wszys - cy, sia-daj-cie, wo -ko -to tu z na - mi, z na-mi.
mf
Sia - daj - cie wszys - cy, sia-daj-cie, wo -ko -to tu z na - mi, z na-mi.

f *mp*
Kur - desz, kur - desz nad kur - de - sza - mi,
f *mp*
Kur - desz, kur - desz nad kur - de - sza - mi, kur-desz,
f *mp*
Ku - rdesz, ku - rdesz nad kur - de - sza - mi,

17. *f*
 kur - desz, kur - desz nad kur - de - sza - mi!
f
 kur - desz, kur - desz nad kur - de - sza - mi!
f
 ku - rdesz, ku - rdesz nad ku - rde - sza - mi!

*Każ przynieść wina, gospodarzu miły!
 Bodaj się troski nigdy nam nie śniły.
 Siadajcie wszyscy wokół tu z nami.
 Kurdesz **, kurdesz nad kurdeszami.*

*Skoro się przytknie ręka do butelki,
 znika natychmiast smutek z serca wszelki.
 Wołajmy tedy, dzwoniąc kieliszkami:
 kurdesz, kurdesz nad kurdeszami.*

*Patrzcie, jak dzielny skutek tego wina,
 już się me serce weselić poczyna.
 Pod stół kieliszki, pijmy szklanicami,
 kurdesz, kurdesz nad kurdeszami.*

*Już po butelce! Niech tu stanie flaszka,
 wiwat ta cała kompanija nasza!
 Wiwat z Maciusiem *** i przyjaciółami,
 kurdesz, kurdesz nad kurdeszami.*

* Według niektórych źródeł autorem tekstu tej pieśni jest Celestyn Czapski (1723–1809).

** Kurdesz — po tatarsku znaczy druh, przyjaciel; przyjaźń.

*** Imię można zmienić w zależności od chęci wyróżnienia kogoś w towarzystwie.